

АРИӨМЕТИКА.

(числителна наука).

У. Говореніе-то става и съ гласъ и съ писаніе, така и смѣтки-те (хесани-те) кои-то до сега научихте, могатъ да ся напишатъ, за да пише человѣкъ на каковъ да е языкъ, треба да знае буквы-те, то есть азбука-та Ариометика-та, сирѣчъ наука-та за броеніе-то (смятаніе-то), и тіа като единъ языкъ, на кого-то буквы-те са девятъ, и са называвать цифри или числа или характери и са послѣдни-те. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.

Преди да начене дѣте-то до брои съ цифри тѣ треба да ся обучи да брои съ умаси. Тойзи е способъ подава сила на вниманіе-то, на воображеніе-то, на мысль-та и на разсужденіе-то на дѣте-то; когда-то умъ-атъ му въ таковъ способъ ся образова, дѣте-то лесно ся научава всяка наука. Съ гласа си прочее да начене да бров. И. П. Казува му учитель-атъ двѣ и пять колко правятъ? тридесять двѣ и шестидесяти седемъ, и така слѣдователно, научава четыри-те дѣйствія на Ариометика-та. Най големарта погрѣшка на дѣца-та е невниманіе-то; само Ариометика-та може да я исправи.

Едно, двѣ, три, четыри, пять, шесть, седмъ, осмъ, деватъ. Тойзи рѣдъ е на единицы-те, и. п. 2, ще каже двѣ единицы, 3, три единицы и проч. Послѣ захваща рѣдъ-атъ на десятицы-те, за то 1,